

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2009-311-0027

Dato: 13. maj 2009

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 195 – Forslag til lov om ændring af personskatteloven og forskellige andre love (Forårspakke 2.0 – Vækst, klima, lavere skat).

Hermed fremsendes kommentar til henvendelse til Skatteudvalget fra Dansk Landbrugsrådgivning Landscentret (L 195 – bilag 9).

Kristian Jensen

/ Birgitte Christensen

Dansk Landbrugsrådgivning Landscentret har ved henvendelse af 5. maj 2009 til Folketingets Skatteudvalg anført en række supplerende bemærkninger i forlængelse af de bemærkninger, Landscentret afgav i forbindelse med den eksterne høring.

1) Nulstillingen af personskattelovens § 20 i forhold til EBL § 5 A

Landscentret påpegede i sit høringssvar, at der var behov for at tage højde for nulstillingen af personskattelovens § 20 i relation til ejendomsavancebeskatningslovens § 5 A. Forslaget til lov om ændring af personskatteloven og andre love blev på denne foranledning justeret, således at det udtrykkeligt af forslaget til personskattelovens § 20, stk. 3, fremgår, at reguleringstallet for 2009 med virkning for indkomståret 2010 er 100,0, jf. lovforslagets § 1, nr. 30.

Efter Landscentrets opfattelse er problemet vedrørende indekseringsreglen i EBL § 5 A imidlertid ikke løst med den foreslåede affattelse af PSL § 20, stk. 3. Landscentret opfordrer derfor til, at der sker en ændret affattelse af EBL § 5 A, således at der ikke er tvivl om, at indekseringen for perioden fra 1993 til 2010 ikke bliver nulstillet med den foreslåede affattelse af PSL § 20, stk. 3. Det bemærkes, at der efter Landscentrets opfattelse er behov for en egentlig lovbestemmelse, der sikrer indekseringen for perioden 1993-2010.

Hertil bemærkes:

Opjusteringen af grundbeløbene i personskatteloven gennemføres alene for at gøre loven mere læsevenlig. I dette forslag ligger ikke, at beregningsmetoden for § 20-reguleringen ændres, endside afskæres, for årene forud for 2010.

Med henblik på at præcisere dette i relation til ejendomsavancebeskatningslovens § 5 A vil jeg fremsætte et ændringsforslag til 2. behandlingen af L197 – Forslag til lov om ændring af kildeskatteloven og forskellige andre love (Forenkling af reglerne om opkrævning af arbejdsmarkedsbidrag og konsekvensændringer som følge af Forårspakke 2.0 m.v.), hvormed det kommer til at fremgå udtrykkeligt af § 5 A, stk. 1, at reguleringen udgør den samlede ændring fra anskaffelsesåret til afståelsesåret.

2) Kompensationsordningen

Landscentret påpeger, at det er et væsentligt retssikkerhedsmæssigt aspekt, at det er muligt at efterprøve SKATs beregning af kompensationen. Desuden bemærkes, at ordningen giver administrativt besvær for de personer, der via f.eks. virksomhedsordningen skal disponere indkomsten.

Hertil bemærkes:

Jeg vil gerne medgive, at kompensationsordningen på papiret kan se kompliceret ud. Men ofte er enkle regler og regler, der skal ramme meget præcist, to modsatrettede størrelser. I forhold til reglerne om kompensation for reduktionen af fradragsværdien for renter og ligningsmæssige fradrag har det sidstnævnte hensyn haft stor vægt.

Det skal også ses i sammenhæng med, at kompensationen – som fremhævet bl.a. i lovforslagets bemærkninger – automatisk vil blive medregnet i skatteberegningen. Det gælder også for personer, der anvender virksomhedsskatteordningen.

I øvrigt påvirker kompensationsordningen ikke de økonomiske fordele for en selvstændigt erhvervsdrivende, der er forbundet med, at en del af overskuddet i et givet år kan opspares i virksomhedsordningen mod 25 pct. a conto beskatning med tilhørende skatteudskydelse og konsolidering af virksomheden.

3) Nedsættelse af skatten på opsparing

Landscentret bemærker, at man er enig i, at der ikke skal være forskel på, om personer, der selv kan sammensætte deres aflønning, tager midler ud af et selskab som løn eller udbytte. Men i mange tilfælde er der ikke de store muligheder for at tage løn ud af selskabet, f.eks. hvor selskabet ikke kan udbetale løn (eller der er begrænsninger i lønudbetalingen), fordi ejeren ikke udfører reelt arbejde for selskabet. Dette er f.eks. tilfældet ved investering i udlejningsejendomme og værdipapirer, eller hvis man har afhændet sin virksomhed, og proventet ligger tilbage i et selskab. I de tilfælde stiller man med lovforslaget personer, der investerer via et selskab, dårligere, end personer, der investerer privat eller via virksomhedsordningen.

Der henvises til, at der er god ræson i tråden fra tidligere års lovforslag, f.eks. L 31 2000/01 og L213 2006/07, hvor man sidestiller investering i et selskab med investering i privat regi eller virksomhedsordningen.

Endelig kritiseres det, at det med en marginalsat på samlet set ca. 56,5 pct. for investeringer i selskabsregi i mange tilfælde vil være en ulempe at investere via et selskab frem for i virksomhedsordningen eller i personligt regi.

Hertil bemærkes:

Skattesatserne for aktieindkomst er fastsat ud fra hensynet til det såkaldte hovedaktionærproblem og er en naturlig konsekvens af de nedsættelser af indkomstskatterne, der gennemføres med *Forårspakke 2.0*. Hensigten er, at der ikke skal være en forskel på at modtage udbytte i stedet for løn for personer, der har mulighed for selv at sammensætte deres aflønning. Dette sikres ved, at den samlede skat på større udbytter og avancer bestående af først selskabsskat og dernæst aktieindkomstskat fremover bliver 56,5 pct. svarende til den højeste marginalsat på lønindkomst på ca. 56 pct.

Det er korrekt, at der med de foreslåede satser for henholdsvis kapitalindkomst og aktieindkomst vil være tilfælde, hvor beskatningen af investeringer, der hos personlige investorer beskattes som kapitalindkomst, samlet set vil være højere i selskabsregi end ved investering i personligt regi.

Den forskellige beskatning skal ses i lyset af, at aktie- og kapitalindkomst beskattes efter forskellige satser og på forskelligt grundlag. Der er således også i dag – afhængig af indkomstens størrelse – tilfælde, hvor aktieindkomst og kapitalindkomst beskattes forskelligt.

Det er eksempelvis tilfældet for aktieindkomst og en tilsvarende indkomst, der beskattes som kapitalindkomst, hvis den skattepligtiges kapitalindkomst samlet set er negativ.

Som det fremgår ovenfor, er sigtelinjen ved den foreslåede nedsættelse af satserne for aktieindkomst niveauet efter de foreslåede nedsættelser af satserne for lønindkomst. Den lavere beskatning af kapitalindkomst skal således ses på baggrund af, at der som hidtil ikke skal betales arbejdsmarkedsbidrag af kapitalindkomst. Overordnet set svarer forskellen mellem marginalbeskatningen af lønindkomst/aktieindkomst og kapitalindkomst således til størrelsen af arbejdsmarkedsbidraget efter skat. Forskellen er derfor ikke så stor, som henvendelsen fra Landscentret kan give indtryk af.

Denne sigtelinje afspejler sig også i forhold til selvstændigt erhvervsdrivende, som anvender virksomhedsordningen, hvor udtræk af overskud inkl. opsparet overskud som udgangspunkt beskattes som anden personlig indkomst som f. eks løn. Dog beskattes et beregnet kapitalafkast af virksomhedens egenkapital ligesom anden kapitalindkomst.